T I V 1 9 3 5

Rugby

Un an de rugby cu excedente morale

Speranţe şi iar... speranţe

Anul 1935 a găsit rugbyul român în examen, pe terenurile din sudul Franţei. Un examen dificil. O echipă naţională cam cârpită, lupta din răsputeri să şteargă pata lăsată de ultimele zile ale anului 1934 pe terenul dela Milano.

Au luptat cu ardoare şi au dispus de comitetul Lyon cu 7-6.

Un rezultat mai mult decât onorabil. Stadiul Român, la fel, a ţinut să inaugureze anul 1935 cu victorii în Italia. Cele mai bune auspicii pentru rugbyul român.

S'au întors băeţii în ţară şi au început campionatul.

Matchuri tari, de mare succes. Un campionat strâns care a cunoscut cel mai mare succes de public. Primăvara anului 1935 a adus pe majdanul dela şosea câte 3-4000 de oameni în fiecare zi „tare".

Un campionat jucat până în ultima zi. O luptă strânsă între Sportul Studenţesc şi Tennis Club Român.

O luptă frumoasă şi pasionantă. La potou însă au intervenit alţii.

Cu un mic ajutor, cam nesportiv, universitarii şi-au însuşit invidiatul trofeu pe anul 1935.

Şi pentru încheierea sezonului de primăvară un turneu internaţional. Rugby Club Narbonne, puternica formaţie de excelenţă a francezilor a susţinut trei partide în Bucureşti.

Debutul, o surpriză. Sportul Studenţesc, făcând poate cea mai bună partidă din carieră, a dispus de narbonezi cu scorul de 10-5. Surpriză! dată fiind valoarea vizitatorilor.

Urmează două înfrângeri româneşti. Una suferită de Stadiul Român şi alta de o „naţională" la fel de cârpită cu toate selecţiunile noastre.

Totuşi victoria universitarilor în seamnă un punct de glorie în istoria rugbyului nostru.

Campionii anului 1935 şi-au consolidat titlul prin această victorie asupra echipei condusă de faimosul Ribere.

Şi astfel sezonul de primăvară se închee printr'o scurtă festivitate menită să încununeze eforturile în campionatul anului 1935.

Campionii au fost::
Onoare: Sportul Studenţesc.
Promoţie: A.S.F.C.
Categoria II: C.F.R.
Categoria III: C.F.R.

In toamnă începe campionatul pentru anul 1935-1936, şi după o serie de peripeţii, primul tur se închee cu cinci echipe eşalonate pe două puncte.

Niciodată rugbyul român nu a cunoscut o luptă mai strânsă şi o valoare mai apropiată a echipelor.

Acest prim tur al campionatului a fost întrerupt în Noembrie de cupa „Colonel Gabriel Marinescu".

O competiţiune care a venit ca o mană cerească asupra oropsitului rugby românesc sau mai bine zis asupra secatei casierii a F. R. Rului.

Succes sportiv şi financiar.

Finala s'a jucat la şosea. Iar cei 6000 spectatori au însemnat un record reconfortant pentru toţi susţinătorii rugbyului nostru.

P.T.T. şi-a însuşit pe merit acest invidiat trofeu. Au avut o formă constantă care le-a permis să se instaleze şi în fruntea clasamentului primului tur al campionatului din anul 1935-1936.

Sezonul de toamnă terminat Stadiul Român a luat drumul Franţei. Au ţinut să încheie un an cu succese serioase. Nu s'au desminţit. Au învins pe Valence cu 7-0, pe Stade Clermont Ferrand cu 10-3 suferind o singură înfrângere la Bezieres.

Acesta este bilanţul rugbyului pe anul 1935.

CONSIDERAŢIUNI GENERALE ŞI PROGRAMUL VIITORULUI

Şi acum la sfârşitul unui an ar fi normal să ne întrebăm dacă s'a înregistrat sau nu un progres.

Este locul să fim mulţumiţi şi optimişti.

Din punct de vedere al technicei rugbyului nu am putea să ne lăudăm prea mult. Progresul în acest domeniu nu se înregistrează dela an la an ci în decursul vremei.

Incontestabil rugby-ul din anul 1935 reprezintă ca viteză şi vigoare un progres faţă de trecut.

Azi se joacă mai iute şi mai dur.

Când spunem mai dur, înţelegem un rugby în care toţi placheazǎ.

In trecut placajul era un lucru rar. Il practicau doar câţiva „aşi". Azi acest sistem de apărare formează abecedarul oricărui începător în rugby. Şi de aceea jocul apare mai dur. La această duritate ajută şi starea deplorabilă a terenului dela şosea.

A pierdut însă rugbyul technica atacului. Şi din acest punct de vedere ar fi multe de spus. Ne opreşte însă cadrul restrâns al articolului de faţă.

Ca număr de spectatori, progresul a fost vizibil şi încurajator.

Un alt domeniu în care anul 1935 ne-a adus numai satisfacţie, este organizarea internă a F. R. R-ului.

In acest domeniu d-nii Grigore Caracostea şi Ion Anastasiade sunt acei cari prin munca lor au adus în conducerea F. R. Rului o seriozitate ce ar trebui imitată şi de alte federaţiuni.

Şi în fine, anul 1935 ne-a mai adus şi mari speranţe.

Olympiada dela Berlin ce va avea loc în primăvara noului an, pune o mare problemă a reprezentărei noastre.

Noul an, prin această competiţiune, va aduce un serios examen al rugbyului român. Examen de care depinde însăşi existenţa acestui sport la noi.

Speranţe avem şi încă mari.

Rămâne ca seriozitatea jucătorilor noştri şi înţelepciunea conducătorilor să ne aducă în noul an cu suficientă pregătire spre a afirma la Berlin vitalitatea rugbyului român.

R. V.

Automobilism

Perspective serioase pentru consolidarea sportului cu motor

Anul ce s'a încheiat a deschis noui şi largi perspective automobilismului românesc, căruia este probabil că i-ar fi sortite zile şi mai bune, dacă mai marii statului ar da acestui sport atenţia legitimată de importanţa pe care motorizarea, o constitue pentru apărarea naţională.

In decursul ultimilor ani, guvernanţii au supus automobilul la taxe şi impozite tot mai apăsătoare. Considerat drept articol de lux, automobilul plăteşte gloaba pentru multe alte lucruri cari, în mod normal ar trebui trecute în locul lui.

Şi din această cauză, trăsura motorizată atinge la noi preţuri foarte ridicate, de multe ori aceste preţuri reprezentând împătritul sumei ce se depune la sursă. Sunt maşini cari se vând în ţară cu peste 200.000 lei şi la fabrică nu costă mult peste 50.000 lei.

Dece această diferenţă? Sau, intră această diferenţă în buzunarul revânzătorilor? O parte da; cea mai mare însă este înghiţită de taxe, para taxe şi impozite.

Consecinţa? Insuficienţa numerică a automobilelor la noi în ţară.

Cu toată această vitregă situaţie, automobilismul s'a manifestat în ultimul an, mai mult ca de obiceiu, mulţumită Automobil clubului regal român, şi mai ales, d-lui Scarlat Stan, secretarul general al forului de resort.

Depunându-se cuvenitele insistenţe s'a ajuns în acest domeniu la o activitate satisfăcătoare şi în acelaş timp promiţătoare a unei epoci mai prospere.

RALLYE-UL MONTE CARLO

Concursul de rezistenţă cu punct final la Monte Carlo a corespuns reluării activităţii în acest domeniu. Din Bucureşti au luat plecarea mai mulţi concurenţi români. Niciunul nu a reuşit însă, să străbată noianurile de zăpadă din Polonia şi toţi au abandonat înainte de Lemberg.

Mihail Sontag, mai prudent şi mai bine inspirat, a luat plecarea dela Palermo, a efectuat un parcurs extrem de corect şi a ajuns nepenalizat la Monte Carlo. Aci ghinionul l-a împiedicat să facă o performanţă bună în proba complimentară şi Sontag s'a clasat al 15-lea din peste 170 concurenţi, câştigând însă cupa «Le Journal», destinată celui mai bine clasat dintre concurenţii cari au acoperit cea mai lungă distanţă.

KILOMETRUL CU PLECARE DIN MERS

La 26 Mai, pe şoseaua Ploeşti—Câmpina s'a disputat, pentru prima oară în România şi după toate regulile automobilismului, cursa de viteză pe kilometrul cu plecare din loc, pentru stabilirea recordurilor naţionale.

Cursa a cunoscu un splendid succes şi a dat câştig de cauză d-rei Marina Stirbey care, la volanul unui Bugatti a realizat o viteză orară de peste 171 km. stabilind astfel primul record oficial al României.

In categoria trăsurilor de sport, triumful a rămas de partea lui Iorgu Ghica pentru care lt.-col. Alex. Berlescu a fost un adversar demn.

RALLYE-UL BUCUREŞTI

In ziua de 5 Iunie a luat sfârşit în Capitală, rallye-ul Bucureşti, organizat de A. C. R. R. cu conursul Municipiului şi în cadrul «Lunei Bucureştilor».

Completată cu o probă de demaraj, frânaj şi mers înapoi, competiţiunea a corespuns unui strălucit triumf al lui Mihail Sontag.

Incercarea complimentară desfăşurată pe şoseaua Jianu, în admirabile condiţiuni a fost onorată cu Inalta prezenţă a M. S. Regelui Carol II.

CONCURSUL DE INDEMANARE

A doua zi după consumarea rallyeului Bucureşti a avut loc pe arena Venus un interesant concurs de îndemânare, care a scos în evidenţă calităţile câtorva piloţi.

MARELE PREMIU AL ORAŞULUI BRAŞOV

Anul care s'a scurs a avut menirea de a cuprinde în el şi prima cursă de viteză pe circuit. Ea a fost organizată în ziua de 1 Septembrie la Braşov, sub denumirea de «Marele premiu al oraşului», şi, în regia Moto clubului român, cursa a dobândit cel mai franc succes.

In categoria trăsurilor de curse, după o luptă acerbă între ing. Petre Carp şi Mihail Sontag, victoria revenind celui din urmă, primul fiind silit să abandoneze din cauza unei pane, cu câţiva km. înainte de finish.

La trăsurile de sport, Petre Cristea a dobândit o impresionantă victorie.

SAPTAMANA AUTOMOBILULUI

La Sinaia, între 3 şi 8 Septembrie a avut loc un ciclu de concursuri care a purtat numele de «Săptămâna automobilului». In cadrul acestei săptămâni, ing. Barbu Neamţu a câştigat în mod strălucit concursul de rezistenţă pentru Cupa Carpaţilor» şi Mihail Sontag a triumfat în cursa de coastă adjudecându-şi victoria în ambele categorii şi doborând rerordurile probei.

CURSA DE COASTA DELA FELEAC

Activitatea anului s'a încheiat prin desfăşurarea pe dealul Feleac a cursei internaţionale de viteză în coastă, în care maghiarul Hartmann un alergător de duzină dar posesor al unei maşini extra-rapide a realizat cel mai bun timp în categoria curse, bătând graţie avantajului maşinei pe Mihail Sontag.

In categoria trăsurilor de sport, cel mai bun timp a fost realizat de lt. col. Al. Berlescu.

PERSPECTIVE

Noul an va permite, fără îndoială, automobilismului nostru să se manifeste în condiţiuni dintre cele mai satisfăcătoare, datorită atenţiei pe care i-o acordă actualii lui conducători.

BOILLOT

Ping-pong

Activitatea tenisului de masă în anul 1935

In momentul constituirii U. F. S. S. R.-ului, când şi federaţia de Ping-Pong a fost încadrată, reprezentanţii celorlalte sporturi au primit cu zâmbetul pe buze adeziunea acestui mic sport, considerat de ei un simplu joc de societate.

Numeroasele concursuri ce au avut loc în ultimii 3 ani au avut ca urmare o simţitoare ameliorare a stilului jucătorilor care a ridicat prestigiul tenisului de masă, introducându-l în special în provincie printe celelalte sporturi mult gustate de public.

Anul acesta numai două regiuni au activat într'adevăr intens în ceeace priveşte organizarea de campionate: Bucureştiul şi Clujul.

Celelalte regiuni chiar dacă au făcut antrenament, nu s'au manifestat prea mult în afară.

Astfel la Lupeni a avut loc un mare concurs, minunat organizat de clubul Minierul, căruia probabil că-i va reveni şi onoarea de a organiza campionatul naţional 1936.

La Timişoara, Piatra Neamţ, Arad, Cernăuţi, Bârlad şi Braşov, au avut loc concursuri mici, ale căror rezultate nu pot influenţa întru nimic situaţia clasamentelor naţionale.

ORADEA a dominat tot timpul anului. Centrul din care au pornit ani de zile vedete şi câştigători ai concursurilor naţionale, nu mai dă nici un semn. Cluburile C. A. O., Stăruinţa şi Macabi au tras obloanele. Unde este dr. Adrian? Numai Clujul şi Bucureştiul au desfăşurat o activitate fructuoasă.

Clujul a fost teatrul de desfăşurare al campionatului naţional 1935, la care peste 40 de participanţi din toate unghiurile ţării au venit să-şi măsoare forţele. Zece cluburi reprezentând diferitele regiuni, au luptat pentru titlul de campion naţional.

Această onoare a revenit clubului HAGGYBBOR CLUJ în rândurile căruia jucau: Goldberger (campion naţional), Paneth, Eröss şi Diamandstein.

CLUBUL ATLETIC CLUJ a ocupat locul secund, cu echipa: Vladone, Pop, Balint şi Donogan.

CLASAMENTUL JUCATORILOR

Bucureştiul a obţinut de data aceasta un frumos succes prin echipa clubului AURORA, care a ocupat locul al treilea trecând astfel înaintea foştilor campioni naţionali Hakoah (Arad).

Jucătorii Aurorei au fost: Schapira, M. Rapaport şi V. Marcus.

Dăm totodată clasamentul primilor 10 jucători dela campionatul naţional:

1 Goldberger (Hagybor-Cluj).
2 Vladone (C. A. C.).
3. Pop şi Paneth (Cluj).
5 Glancz (Arad).
6 Balint (C .A. C.).
7 Ponta (Arad).
8 Szenkovics (Cluj).
9 M. Mosvocici (Buc.) W. O.
10 Schapira (Buc.) W. O.

La categoria feminină, aurorista Angelica Adelstein a pierdut de puţin titlul de campioană naţională, în faţa d-nei Bildhauer (Arad). A primit însă satisfacţie, cucerind locul prim în Cupa României.

CONCURSURILE DIN CAPITALA

Bucureştiul a fost regiunea care a desfăşurat cea mai intensă activitate în acest an. Au avut loc nu mai puţin de 12 concursuri pe cari le enunţăm în ordine:

CAMPIONATUL INTERŞCOLAR câştigat de Schapira care n'a avut adversari periculoşi.

CAMPIONATUL UNIVERSITAR câştigat la luptă de V. Marcus care a avut ca adversar pe Rapaport şi Izsaky (camp. regional 1934).

CUPA TEMPO a revenit lui Kamermann, iar CUPA CALMANOVICI lui Izsaky.

CAMPIONATUL BUCUREŞTIULUI 1935 a fost câştigat uşor de Mircea Schapira ,urmat de Inghel şi Mandy Moscovici.

La 25 Mai Aurora a învins pe Braşovia cu 20:8, pentru clujeni cari au ocupat primele 3 locuri, dar totodată Bucureştii au obţinut cea mai puternică satisfacţie din istoria tenisului de masă român: bucureşteanul Schapira (Aurora) a ocupat locul al patrulea în clasament învingând adversari de clasă ridicată.

Deoarece Cupa României va servi Federaţiei ca un criteriu de selecţionare a echipei ce ne va reprezenta la Praga, dăm clasamentul primilor 10 jucători:

1 Paneth (Haggybor)
2 Vladone (V. E. C.).
3 Goldberger (V. E. C.).
4. Schapira (Aurora).
5 Diamandstein (Haggybor).
6 Pop Pitu (V. E. C.)
7 Krebs (S. S. A. E. C.)
8 Eröss (Haggybor).
9 Rapaport (Aurora).
10 Ponta (Hakoah-Arad).

Şi acum după ce am expus situaţia tenisului de masă din ţară şi am prezentat pe jucători, nu ne rămâne decât să urăm Federaţiei şi jucătorilor spor la muncă şi succes la campionatul mondial dela Praga.

V. MAR.

Box

BILANTUL ANULUI 1935

Boxul trece printr'o criză zilnic mai accentuată, fără ca pasionaţii acestui sport să încerce a-i reda splendoarea de altă dată.

Anul care s'a scurs a pecetluit definitiv o degringoladă, care din păcate pare să fie iremediabilă.

Lipsa de continuitate a redus la minimum numărul amatorilor de box, iar sălile de antrenament şomează din lipsa unor noui adepţi. De speranţe, dintre amatori, afară de rari excepţiuni, nu mai vorbim. Sunt de altfel foarte puţin numeroşi amatorii cari năzuesc să treacă la profesionism. Majoritatea sunt tentaţi de perspectivele amatorismului, care de bine de rău, tot le mai oferă prilejul unui turneu în ţară sau chiar în străinătate.

In atari condiţiuni nu este surprinzător că în 1935 — mai ales spre sfârşitul anului, majoritatea boxeurilor profesionişti au evadat peste graniţă, ca să-şi încerce norocul pe ringuri străine.

Succesul le-a surâs în majoritatea cazurilor, ceiace constitue singura bucurie înregistrată în contul acestui sport în 1935.

Nu au rămas în ţară decât boxeuri reţinuţi de armată sau de greutăţi familiare.

Dintre ceilalţi — foarte puţini la număr, sunt unii cari şi-au şi anunţat plecarea în primele zile ale lunei Ianuarie. Nu ar fi exclus, ca Spakow şi Axioti să evadeze din nou, după cum apare ca foarte probabilă şi plecarea lui Şerbănescu.

Astfel stând lucrurile, se impune intrebarea dacă mai este cazul să se spere într'o renaştere a boxului la noi în ţară.

După cum nimic nu este exclus pe lume, tot atât de posibilă este şi reînvierea nobilei arte. Nu însă sub forma unei minuni — s'a dus vremea minunilor, pe care s'o aşteptăm cu braţele încrucişate.

Bine înţeles că reînvierea boxului s'ar produce cu mai multă uşurinţă — în chiar ciuda pronosticurilor pesimiste la cari suntem constrânşi să conchidem astăzi, dacă nobila artă ar avea la dispoziţie iarna o sală, adică tocmai în sezonul când majoritatea celorlalte sporturi şomează.

In felul acesta s'ar asigura continuitatea, de lipsa căreia suferă boxul şi cu încetul i s'ar reda din nou posibilitatea să ocupe locul pe care şi-l câştigase acum câţiva ani în concertul celorlalte sporturi.

Cu condiţiunea expresă însă ca atmosfera, care îmbâcseşte astăzi nobila artă să facă loc unei sincere destinderi, interesele personale şi ambiţiile deşarte fiind înlocuite cu dorinţa unei leale şi sportive colaborări în folosul şi numai în folosul general al sportului.

Este cazul ca cel puţin în ceasul al 12-lea, când nobila artă este pe cale să se prăvălească definitiv, să se încerce salvarea sa de către toţi pasionaţii acestui sport.

Ar fi de datoria Federaţiei să ia această iniţiativă, substituindu se— la nevoie — în drepturile acelora cari nu vor sau nu mai au curajul să organizeze.

Ar fi o crimă ca sportul acesta să moară fără doctor la căpătâiu, fără să se încerce măcar a i se reda viaţa la care mai are încă tot dreptul.

AMATORISMUL IN 1935

Bilanţul amatorismului este, din păcate, din toate punctele de vedere, deficitar.

Elementele vechi nu au corespuns speranţelor suscitate de cariera lor.

Iacob Gheorghe a fost knock-outat de Berechet.

Oşca şi Rogozeanu nu au boxat în campionate.

David a pierdut de puţin în faţa lui Berechet.

Băncescu a fost scos din luptă de un necunoscut, reşiţeanul Toth, iar Panaitescu de abia a smuls o victorie la puncte în finala campionatului naţional, unui necunoscut din Brăila.

Astfel stând lucrurile nu este de mirare că situaţia noastră în preajma Olympiadei din Berlin apare pur şi simplu lamentabilă.

Banii, pe cari i-ar cheltui Federaţia deplasând o echipă în Germania — fără absolut nici o şansă de a ne afirma — nu ar putea fi întrebuinţaţi în chip mai inteligent şi folositor?

Amorul nostru propriu naţional ar fi pe drept cuvânt jignit, dacă am accepta să contribuim cu o vădită uşurinţă la o înfrângere, pe care nu o putem evita decât numai stând acasă.

Dintre amatorii mai tineri, cari s'au afirmat în 1935 vom menţiona pe Gaspar, Radu Stoian, Istrati, Roşca, eventual pe Toth, dar mai ales pe brăileanul Hristea Zamuris, care nu a lipsit mult să învingă pe Panaitescu.

In rezumat: lipsă de formă sau declin la amatorii vechi şi într'o oare care măsură, lipsă de calitate la majoritatea celor noui.

PROFESIONISMUL IN 1935

Anul, care s'a scurs nu a fost bogat în reuniuni profesioniste.

Reuniuni internaţionale de asemenea puţine şi cu atât mai puţin interesante, cu cât clasa boxeurilor străini a lăsat de dorit.

Grizzo, Winne, Al. Zaid, Iacovacci, Delleau, Vasseur şi Sauvage sunt elemente cu mult sub valoarea străinilor aduşi de vechii pro motori.

Godfrey nici umbra boxeurului care era cotat printre cei mai buni grei din lume.

Salah el Dine şi Zeeman au găsit mai buni ca ei în România. Nu au fost lipsiţi însă de oare care calitate.

Cel mai bun străin care ne-a vizitat în 1935 a fost fără îndoială Mah tens, cu care Toma Aurel a terminat la egalitate, realizând o performanţă splendidă, pentru care merita să i se acorde victoria.

De altfel Toma a fost până la un moment dat eroul anului. S'a împotmolit însă la Ploeşti, unde a fost stopat de George Popescu, care mai avea o victorie frumoasă la activul său, asupra belgianului Winne.

Pentru Lucian Popescu, anul 1935 nu a fost nu numai nenorocos dar… şi din cale afară de nedrept.

Fostul campion al Europei a trebuit să plece steagul în faţa unui boxeur mediocru de talia lui Winne, luxându-şi mâna în timpul matchului.

Cu Toma Aurel, Lucian nu a fost mai norocos. Intrerupându-şi antrenamentul după matchul cu Winne, nu a reuşit să şi mai regăsească forma, care i-a adus la începutul carierei sale atâtea succese răsunătoare.

Soarta nu putea să fie mai crudă cu un boxeur, care-şi cinstise ţara cu două titluri europene.

Lucian Popescu nu şi-a spus ultimul cuvânt în box. I se mai poate cere încă un singur lucru: să ştie şi să şi vrea să ne mai arate din nou ce poate.

Spakow, în ciuda vârstei sale şi a oboselii inerente unei cariere atât de bogată în matchuri grele, s'a acoperit din nou de glorie în ţară şi în străinătate. Ar fi putut însă face şi mai mult, dacă nu se încăpăţâna să boxeze la o greutate care nu este a lui. Recenta sa victorie în Olanda îl autoriză să privească şi de azi înainte viitorul cu încredere.

Axioti, mai în formă ca ori când, a câştigat toate matchurile disputate: trei în ţară prin scoatere din lupă şi unul la Atena la puncte. Activând în limitele categoriei mijlocii, campionul are dreptul să se ducă să se măsoare în străinătate cu cei mai buni oameni ai categoriei sale.

Şerbănescu — revelaţia anului, s'a dovedit în mare ascensiune. A reuşit să pună în dificultate pe Spakow, după ce fusese trimes de acesta la pământ de mai multe ori. O performanţă, care-i dă dreptul să se gândească că într'una din zile va deţine şefia categoriei sale. Ca şi colegul său de sală Axioti, Şerbănescu nu a fost învins în 1935.

Doculescu a reuşit un tur de forţă, recucerind titlul perdut în Decembrie 1934 şi furnizând tot deodată în compania lui Stoian, cel mai spectaculos match al anului. Pilda de energie şi voinţă servită de noul campion ar putea să slujească la ceva.

Stoian nu a eşit micşorat din matchul cu Doculescu. Toate celelalte partide furnizate i-au menţinut prestigiul neştirbit.

Gorun nu a fost învins în 1935. Din păcate nu a fost întrebuinţat, atât cât merita.

Proaspătul profesionist Ilie Constantin nu a confirmat pe deantregul încrederea anturajului său.

In fine Gogea Mitu!... Incercarea de a lansa pe uriaşul lui Lancia a dat greş. In ţară şi'n străinătate.

BOXEURII ROMANI IN STRAINATATE

Toma Aurel învingând pe Sanchez şi pe Barras, a călcat cu dreptul. Cu puţin noroc poate face o carieră strălucită la Paris.

Sandu Ion se arată zilnic mai bun. Dacă avea cineva interes să-l lanseze — (Dickson şi-a bătut joc de el) — ajungea până acuma departe.

Covaci a repurtat recent o victorie, după o serie de eşecuri repetate, dar în bună parte justificate de clasa adversarilor.

Milică Teodorescu a făcut impresie bună la Paris, recoltând o victorie.

Gherasie se apără frumos. Dacă meseria nu l-ar stingheri, ar putea face şi mai mult.

In rezumat bilanţul activităţii boxeurilor români în străinătate în 1935 este strălucit, constituind pentru pugilismul românesc singurul activ în contul anului expirat.

O NOUA GRUPARE ORGANIZATOARE

In toamna lui 1935 a luat fiinţă o nouă grupare de box, Olympic Clubul Român, de sub preşedinţia prinţului Mihail Sturdza, cu sediul în calea Victoriei 89.

Aportul acestei grupări s'a afirmat prin două organizaţii în aer liber, la Arene, iniţiatorii vădind o mare dragoste pentru sport, în slujba căruia au sacrificat sume importante.

Dacă ar fi avut o sală încăpătoare la dispoziţie, Olympic Club nu şi-ar fi întrerupt seria organizaţiilor, punând o stavilă dorului de pribegie al boxeurilor.

Din păcate sala nu a existat, anul pugilistic 1935 încheiându-se în mij-locul indif… rale. Toată activitatea din ultimele două luni s'a redus... la obicinuitele şi sterilele cancanuri pugilistice!

R. OTTULESCU

Ciclo-cross

IN PLIN PROGRES

Aproape necunoscut până prin 1930, sportul ciclo-pedestru a mers din bine în mai bine, spre a atinge apogeul în anul ce s'a scurs.

Intr'adevăr, în ultimile 12 luni s'au desfăşurat mai multe şi mai importante competiţiuni în acest domeniu.

Cluburile cicliste, Federaţia română de ciclism şi iniţiativa particulară au fost cei trei factori cari au colaborat la popularizarea acestui complet sport.

Nu vom înşira aci toate probele desfăşurate în cursul anului ci ne vom mulţumi să ne ocupăm în linii generale numai de întrecerile principale.

TRAVERSAREA CAPITALEI

Din punctul de vedere al importanţei, pe primul plan trebue situat concursul denumit „Traversarea Capitalei", disputat în plină iarnă sub patronajul d-lui col. Gabriel Marinescu, prefectul poliţiei Capitalei şi organizat de d. Vasile Canarache, actualul preşedinte al Federaţiei române de ciclism.

Concursul s'a bucurat de o mare afluenţă de concurenţi — au luat plecarea peste 100 atleţi — şi a constituit o admirabilă propagandă pentru sportul ciclo-pedestru.

Cursa a dat câştig de cauză lui Constantin Tudose a cărui rapidă ascensiune a început să se contureze din acest moment.

CAMPIONATUL ROMANIEI

In cursul lunei Martie s'a disputat campionatul naţional de specialitate, care a întrunit elita alergătorilor de ciclo-cross. Confirmând victoria precedentă, Constantin Tudose a triumfat comod, nelăsând nici o speranţă adversarilor săi.

IN TOAMNA

In cursul ultimelor trei luni s'au disputat în Capitală, patru competiţiuni dintre cari, cea mai importantă a corespuns punerii în competiţiune a cupei ziarului „Universul" şi cursa a fost câştigată de Marin Ştefănescu, care a vădit reale calităţi în acest domeniu.

PERSPECTIVE FRUMOASE

Ţinând seama de programul prezentat de cluburi cum şi de proectele Federaţiei, credem că anul 1936 va corespunde unui nou pas înainte, pe tărâmul sportului ciclo-pedestru.

LAVAL